

σημείωμα για την έκδοση

Ο αριστοτεχνικά κατασκευασμένος τάφος στο Σαροσέλ βρέθηκε συλημένος. Οι θησαυροί που είχαν επιλεγεί να συνοδεύσουν τον σημαίνοντα νεκρό στο επέκεινα χωρίστηκαν απ' αυτόν στην πορεία του χρόνου. Η μεγαλόπρεπη κατασκευή, όμως, παρέμεινε. Ήταν σημαντική γι' αυτούς που την επέλεξαν. Ήταν μια δόξα συνεχείας με το μεγαλείο που είχε προηγηθεί.

Την ίδια ανάγκη της αίσθησης συνεχείας έχουμε κι εμείς σήμερα. Είναι η ανθρώπινη και απανταχού αναγνωρίσιμη επιθυμία του ανήκειν. Αν κάποιος αποτελεί έναν κρίκο σε μια αλυσίδα γενεών, τότε αυτό το ανήκειν αποτελεί το αντίδοτο στην παροδικότητα της ανθρώπινης ζωής. Αν αυτή η αλληλουχία γενεών, μάλιστα, είναι ένδοξη και μένει στην Ιστορία, ο μετέχων σε αυτή κερδίζει το εισιτήριο για την αιωνιότητα.

Το ταξίδι των αρχαιολογικών καταλοίπων μέσα στον χρόνο κρατά όσο αυτά είναι ανέγγιχτα από ανθρώπινο χέρι. Όποιος τ' αρπάζει αφαιρεί επίσης την πολύτιμη πληροφορία που θα συνθέσει την γνώση της ιστορίας, η οποία αποτελεί μέρος της πολιτιστικής ταυτότητάς μας. Η σχέση που έχουν τα τέχνηρα με τον τόπο στον οποίο έχουν βρεθεί αλλά και μεταξύ τους, η θεμελιώδης αυτή σύνδεση σπάει. Τα αντικείμενα, ακόμα κι αν ανακτηθούν, δεν έχουν ν' αφηγηθούν τίποτα πια. Η παραμονή τους μέσα στη γη μόνο όταν διακοπεί από αρχαιολόγους νοείται ως ταξίδι. Το αφήγημα είναι όλο εκεί.

Α. Σχοινιά